

Tomáš **Císařovský**

Zdeněk **Halla**

Milan **Kunc**

Libor **Lípa**
kurátor

Michaela **Klimanová**
Trizuljaková
host Regionálního muzea

Ondřej **Kohout**
host produkce

Tereza **Pirščová**
Brichtová
technická asistentka

Vážení přátelé,

léto v Mikulově je výborná věc. Co všechno zde může návštěvník spatřit, zažít, objevit. Setkat se s lidmi, poznat historii města, projít se rozpáleným vinohradem, navštívit vinný sklep.

Ale léto v Mikulově je spojeno ještě s něčím. Na zámku, nad turistickým hemžením se míchají barvy, řezou dláta, pracuje zde tvůrčí duch. Probíhá Mikulovské výtvarné sympozium, plody dozrávají a vernisáž – sklizeň je vždy velkým potěšením. Letošní "dílna" nám přináší ještě větší uspokojení. Všechna díla, která zde byla vytvořena během minulých sedmi sympozií, mají svá stálá místa na očích veřejnosti. Podařilo se uskutečnit plán na zřízení stálé expozice mikulovské sbírky „Sklizeň 1994–2000“. Chtěl bych zde vyjádřit jménem města vřelý dík organizátorům, umělcům a všem ostatním, kteří se na zdárném průběhu MVS podíleli, a zadoufat, že až my tady nebudeme, "dílna" bude ku rozkvětu fungovat dál.

Stanislav Mach
starosta města Mikulova

Vytoužená expozice Mikulovských výtvarných sympozií se tedy stala skutečností. Její název je poklonou městu, které si dokázalo udržet novou tradici a umožnilo tak zrod stálé galerijní instalace. Prostorové možnosti zámku byly omezené, jejich volba byla, jak se ukázalo v letošním pozdním létě, šťastná. Interiérová instalace v prvním patře navazuje na starší expozice malířů, svázaných místem pobytu s Mikulovem, a tvoří jejich logické vyústění. Prosluněná východní terasa s opraveným barokním schodištěm, lavičkami a novou zelení se v létě zaplňovala rodinkami s hrajícími si dětmi, mladými lidmi s batohy dospávajícími náročné noční poznávání vinařského městečka. Sousedící arkáda s volnou instalací plastik lákala stínem a možnostmi dotýkat se umění sochy. Zámku a městu přibyla nová kvalita, které si jsou muzeum i jeho zřizovatel, Okresní úřad v Břeclavi, vědomi.

Dobromila Brichtová
ředitelka Regionálního muzea v Mikulově

Slovo dílna vzbuzuje dojem čehosi rukodělného, zemitého, čehosi, co voní čerstvým dřevem a terpentýnem. Mikulovské výtvarné sympozium "dílna" patří k těm mimořádným akcím, v nichž se uvolněná imaginace předních českých a moravských sochařů a malířů střetává se smyslem pro hmotu i ducha materiálu a pro genia loci kouzelné jižní Moravy. Jsem osobně nesmírně ráda, že Ministerstvo kultury může podpořit tuto aktivitu a přispět tak alespoň částečně k jejímu úspěšnému průběhu. Mnoho úspěchů.

Pavla Petrová
ředitelka odboru umění MK ČR

Motto: *Nevyhledávám to, co je nyní
aktuální, ale to, co je teď
nad moje síly.*

10. 10. 2000, N. Armutidis

Hovořit o tom, co pro mne znamenají Mikulovská výtvarná sympozia, znamená hovořit o vztahu k současnému umění a o významu umění pro život člověka.

Roku 1992–1993 došlo k citlivému urbanistickému zásahu do architektury města. Budova České spořitelny na místě bývalé městské brány opět uzavřela prostor náměstí. Co tehdy nemalou měrou narušilo klidný život města nebyla velkolepě rozvržená stavba budovy, ale její součást – zářící karyatida sochaře Nikose Armutidise. Z pozlaceného bronzu, mysteriózní, majestátná, odhmotnělá, s křivkami secesních figur byla patrně nesrozumitelná těm, kteří nestačili sledovat vývoj umění v posledních letech XX. století. Snad proto, že dodnes setrvali v podstatě na stále tradičních kritériích, která však byla určena původně na umění jiného charakteru, než je umění současné.

Zcela jinak reagovali mladí lidé – mám na mysli studenty mikulovského gymnázia – kteří vědí, že smysl uměleckého díla spočívá v „rozhovoru“ s divákem. "Dílna" jim poskytuje nekonečnou řadu námětů s inspirací k vlastní tvorbě i k teoretickým úvahám, které našly svůj výraz v každoročních seminárních pracích z výtvarné výchovy. Mezi tématy ze světového a českého umění se objevily tituly: "dílna" '94, Tvrdohlaví v Mikulově, Nikos Armutidis a Mikulov, Armutidis – Mucha. Nemaý podíl na formování vztahu k modernímu umění a k modernímu výtvarnému výrazu má charizma a tvorba Libora Lípy. Jeho rozhovory se studenty jsou svátky umění.

Stálou expozici Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" ve výstavních prostorách Regionálního muzea v Mikulově považuji za čin, jehož obrovský význam dnes mnozí snad ani nedovedou odhadnout. Moderní výtvarný výraz se prosadí i za cenu dočasného nepochopení u širšího publika a krásné město Mikulov vejde do povědomí jako město umění.

Jarmila Červená
Gymnázium Mikulov

MIKULOVSKÉ JADERNĚNÍ

Absolutní benevolence pořadatelů nechala ozářit i děti!

Zcela čirou náhodou jsem se protiplánově, řízením promiskuitního osudu, ocitl jednoho srpnového dne na nádvoří mikulovského zámku. To, co jsem jako dlouholetý uměnovědec a badatel zažil, byl absolutní šok. Byla to topořivá hrůza a já, vyznavač geniálního Pochopkina a pokračovatel profesora Tušila, jsem si připadal bez prominutí jako ten pitomec, když jsem si uvědomil, jak jsem se ráno přiospale, ničeho netuše, usmíval do vycházejícího slunce, jedu v 6.30 z Brna kolejovým vlakem, svými sádlem napuštěnými pionýrkami, polaskat téhotnou pálavskou rovinu. Čile jsem mrskal klůčkem do štablavých travin překračuje bradavky pálavského poprsí v duchu myslu na skvělé studie Mentolíniho a neotřelé postřehy chorvatského Chrchliče z Krku a bylo mi provzdušněle. Když tu, do prdele, ani nevím, jaký katalizační podnět to zapříčinil, jsem se snivě zahleděl na nemnoho bezoárových koziček, které se po svahu napásaly, a zvědavě svůj mohutný trup vyklonil z osy úzké cestičky a chytl vangl. Padl jsem velkým obloukem letě na bachor a po kluzké větrovce svištěl trnkovým křoviním. Pár vteřin toho šoku byl úchvatný, neboť jsem se celým ksichtem ponořil do říše travní džungle a za jízdy pozoroval její úchvatnost. Upamatovávám se, že jsem projížděl kolem opuštěných vesnic vysídlených tesaříků i honosných brlohů tajnosnubných ponrav. Skromná bagáž i hojná zásoba literatury se katapultovala z mého chlebanu do přilehlých vinic lapena do protišpaččích sítěnin. Tupým úderem do plané višně jsem hlavou zamezil dalšímu posunu. Otřesen šílenou přírodou, ani nevím jak, ocitl jsem se na nádvoří mikulovského zámku, kde jsem předpokládal, že se zkonsoliduji. Opak byl pravdou, neboť jsem se ocitl ve společnosti stejně otřesených spoluobčanů. Zdaleka nemohli být všichni uhozeni jako já, ale všichni se po nádvoří mátožně motali. A tu spatřil jsem příčinu! Neboží shromáždění zevlanti, významní starci, ženy, baby, paničky, hrstka prostých, pár pářivých a i děcek habaděj, ti všichni neboží byli vystaveni bez sebemenší výstrahy, rady ni prevence neuvěřitelně bonitnímu jadernění sálavého arteficiálního, které vytékalo ze stěn osetými díly. Představte si, že nějaká skupina šílených pořadatentů po neuvěřitelných deset let využívala magických prostor tohoto zámčiska k pořádání kunstleárních sabatů, při kterých si každým rokem pouštělo žilou několik silněsnubných tvořičů. Hustá krev jejich výronů sákla se zámek vždy až do extatického zkrupění. A teď si drazí neboží, šťastní nezasažení, co odolávají a nikam nechodíte, sedíce u svých bedýnek představte, že této síle nashromáždění byli předhozeni nazí pasanti. Pár čarodějů si mezi nimi volilo své budoucí kapačky. Musel jsem jednat. Nikdo nesmí nahého polévat horkou čokoládou jenom proto, že je sladká. Nikdo nesmí vystavovat bezbranné lidi promyšleným exhibicím. Okamžitě jsem uchmátl hlas nějaké maličké řečkyni, která ještě více přiléhala hypnotického oleje pod hroutící se těla blahoslavených, a porazil čarodějnou Lípu chystající se prolít důvěřivé svým omamným čajem a ihned jsem zahájil obrannou prevencí s očištnou terapií. Až později jsem si uvědomil, že mne sem šílená příroda z pálavských svahů vzduchla v pravý čas. Po několika větách, při kterých si lidé uvědomili, s čím přišli do styku, jsem s úlevou pozoroval, že jim ostré vypálení sympoziálního záření začínají klidnět. Provedl jsem je kojivou demonstrací jak záření zachycovat, dekodovat a transformovat ve vlastní pohon. Jak zahlédnout pocit, jak přivonět k emoci, jak uslyšet touhu. Až jsem byl vyčerpán, mohl jsem být šťasten. Prodávací masti proti popáleninám sklápeli. Ještě než jsem se pořádně vypařil únavou, nadal jsem lakomým pořadatelům, že náhodou jsem tu poprvé a naposled.

Dr. Vernisace

ZAPOMÍNÁM NA TVÉ DNY

*Zdravice Přecitlivělých
z připravované sbírky Mindráky a jebáky*

*Rád za spolousouvěrstvím
tichounce žadolkaji
Pro poslední dny se zdá
i samo stromořadí
Proč nejen duše
obestře svou dnu
kol samosamého problemata
jakoli i odejím své
ze světa života a smrtování
Zapomínám na Tvé dny
do posledka odpeveno
snahou mírné
dušami i dušeše*

*Proudící den řihá mi ticho
a kačenky plavou mi vodomi
do úplné tiché podoby
strachobabu a lidí*

Přemítám. Jsem zvědavý na další cestu, kterou se bude "dílina" ubírat. Na naše vlastní rozhodnutí. Přeshlapování? Nový vítr? Stagnace, či jednoznačný postup vpřed? Není to jen o penězích.....?

Vítězslav Vrbka

Koncem srpna byl ukončen již sedmý ročník Mikulovského výtvarného symposia "dílna" 2000. K vyústění závěrečného programu patřilo rovněž otevření stálé expozice v prostorách mikulovského zámku mapující výsledky z těchto sympózií. Pro rozsahem nevelkou a v pořadí první verzi expozice, která nicméně rozšiřuje spektrum nemnoha stálých instalací současného umění u nás, byl zvolen název podbarvený specifickou místní terminologií „Sklizeň 1994–2000“. Instalace tohoto druhu vycházející z dnes již poměrně početné sbírky děl v majetku města Mikulova je příležitostí k dílčí bilanci, v tomto případě spojenou také s přemýšlením o nadčasovém aspektu výtvarných děl – „materializovaných vzpomínek na velmi pomíjivé okamžiky“ sympoziálních letních měsíců a v době vzniku ještě opředěných mnohými emocionálními vazbami.

Tradice mikulovských setkání vyzařujících nenapodobitelnou atmosféru, určitě díky historickým půvabům města na úpatí Pálavských vrchů (básník Jan Skácel patrně nejlépe vystihl jeho genia loci jako „koušek Itálie, z vůle Boží přenesený na Moravu“), se zrodila na počátku roku 1994. Stála za ní společná iniciativa pracovníků Městského úřadu a entuziasmus sochaře Nikose Armutidise, který si – ostatně podobně jako mnoho dalších – vytvořil k městu hluboký citový vztah. Vydatná spolupráce Regionálního muzea v Mikulově disponujícího velkorysými zámeckými prostorami poskytla nezbytné zázemí pro práci umělců a jejich prezentaci, okolí zámeckého areálu a park pak velkorysě přiležitosti pro monumentální sochařské realizace. To jsou přinejmenším objektivní důvody, proč zvláštností a ojedinělostí mikulovských dílen je (patrně snad s výjimkou mezinárodního symposia v Plasech) již od počátku důsledně multidisciplinární přístup.

Pokus o retrospektivu ukazuje, že v rámci letních pracovních setkání se v Mikulově doposud vystřídaly tři a půl desítky autorů. Při jednom z prvních ročníků, formulujících profil mikulovských setkání, přitom zaznělo něco o historii předurčeném statutu umělce, návratu k tradici dílen a k umělecké práci, která vychází z řemesla. To má jistě svou vnitřní logiku – čas na souvislou tvůrčí činnost bez každodenních existenčních starostí má příznivý vliv nejen na koncentraci, ale také na soustavný rukodělný proces vzniku výtvarného díla, i když se prakticky jeho názorovému charakteru žádná omezení nekladou (živým důkazem jsou např. konceptuální metody práce D. Chatrného). Profil jednotlivých ročníků je ve skutečnosti utvářen pravidly zaručujícími určitou kontinuitu – poradní sbor a kurátor stávajícího ročníku "dílny" jmenují kurátora příštího ročníku s právem přizvat autory „spřízněné volbou“. V tomto smyslu je určitě něco na slovech básníka J. Gruši, že má smysl „některá setkání utvářet jako umělecká díla – hledat správný poměr času, místa a nalézt správná jména lidí, kteří se mají setkat tak, aby se věci daly do pohybu“. Na druhé straně je nevýhodou jistě nebezpečí názorové jednotrannosti, kterému organizátoři zvláště v posledních ročnících vcelku úspěšně čelí snahou o určitý dramaturgický posun jednak směrem k větší šíři výtvarných a žánrových přístupů a také k výraznějšímu generačnímu rozpětí. Od roku 1994 se v úloze kurátora vystřídali Nikos Armutidis, 1995 Stefan Milkov, 1996 Jaroslav Róna, 1997 Čestmír Suška, 1998 Petr Jareš, 1999 Martina Riedlbauchová a v roce 2000 mikulovský malíř Libor Lípá. Výčet jmen naznačuje, že zejména opakované preference členů skupiny Tvrdohlavých zanechaly v profilu mikulovských sympózií dominantní vliv (vedle výše zmíněných byli v minulých letech účastníky mikulovských dílen rovněž M. Gabriel, F. Skála, S. Diviš a Z. Lhotský). Z expozičního hlediska měl šťastnou ruku ve výběru autorů Petr Jareš, jehož zásluhou se v expozici významně uplatňují kvalitní malířská díla S. Divíše, A. Střížka, bratislavského L. Terena a dalších. Příjemným osvěžením oborové struktury kolekce jsou ve „sklizni“ z roku 1998 (po nominaci Jindřicha Štreita roku 1994 a 1996) také fotografie Tona Stana. Martině Riedlbauchové naproti tomu přísluší zásluha, že rozšířila autorský záběr o další sochaře přinášející větší materiálovou pestrost (mezi převážně dřevěnými objekty se velmi dobře vyjímá žula P. Opočenského) a že se pokusila vyvážit nepoměr mezi pražskými a mimopražskými autory účastí brněnského D. Chatrného, J. Sobotky a svou koncepcí dala částečně najevo rovněž volbou M. Mainera a M. Titlové, přinejmenším vzhledem k jejich vazbám na brněnskou FAVU.

Letošní ročník se jistě zapíše do historie mikulovských sympózií doposud nejširší mezinárodní reprezentací. Geografická poloha Mikulova přirozeně kalkuluje s rakouským (ve Vídni žijící Ondřej Kouhout) a slovenským zastoupením (Michaela Klimanová Trizuljaková z Bratislavy), punc hvězdného obsazení pak roku 2000 dodala osobnost Milana Kunce žijícího v Kolíně nad Rýnem (město Mikulov se tak stalo zřejmě první českou veřejnou sbírkou, v níž je malířské dílo tohoto světově proslulého autora českého původu zastoupeno). K účastníkům posledního ročníku dále patřili Tomáš Císařovský, Zdeněk Halla, Libor Lípá a Tereza Pirščová Brichtová.

V zámecké instalaci našla uplatnění jednak prostorová díla komornějšího formátu a pochopitelně zejména malířská tvorba, grafika a fotografie. Rozměrné sochařské realizace jsou soustředěny na východní terase, popř. v zámeckém parku (bezkonkurenčně početná je kolekce sochařských děl S. Milkova), jiná tvoří dekorativní součást některých místních architektonických objektů. Expozice Sklizeň 1994–2000 není řešena podle chronologického klíče. Charakter zámeckého interiéru, skladba prostor příznačná poměrně značnou rozmanitostí, předurčila spíše snahu tvořit jednotlivé kolekce podle určitých jednotlicích výtvarných kritérií. Tuto koncepci se podařilo relativně nejlépe vtisknout např. instalaci fotografického souboru doplněného malbou narativní povahy, názorově sevrěný a poměrně bohatě strukturovaný celek tvoří autoři pracující s předmětností (A. Střížek, L. Teren, J. Sobotka, J. Róna, T. Císařovský, L. Lípá a M. Kunc) a soubor obecně reduktivních autorských přístupů (D. Chatrný, M. Mainier, M. Titlová a Z. Halla).

S ohledem na podstatu sympózií nemůže mít expozice nikdy definitivní tvar. Její přirozeností by mělo být pozvolné proměňování, protože po každé „sklizni“ zůstává a zraje to nejlepší k dalšímu archivování.

In late August, the seventh annual event of the Mikulov Art Symposium "Workshop" 2000 was closed. The final programme has resulted in the opening of the permanent exhibition mapping the results of these Symposia in the premises of the Mikulov Chateau. The title "Harvest 1994–2000", which is based on the specific local terminology, has been selected for this first version of this relatively modest exhibition, which nevertheless extends the range of the spectrum of few permanent exhibitions of the contemporary art in our country. The installation of this type results from the relatively numerous collection of art, which is in the possession of the town of Mikulov. It is an opportunity for creative balancing that is also connected, in this case, with reasoning about the generally valid aspect of art pieces – "materialized recollections of very transient moments" of Symposium summer months, which are related to many emotional relationships in the period of their creation.

The tradition of the Mikulov sessions expressing their inimitable atmosphere, which surely results from the historical charms of the town at the foothills of Pálavské hills (poet Jan Skácel best expressed its genius loci as "a piece of Italy, which was transferred to Moravia by the will of God"), was founded in early 1994. It resulted from the shared initiative of the Town Council officers and enthusiasm of the sculptor Nikos Armutidis who, as many others in fact, fell deeply in love with this town. Significant co-operation of the Regional Museum in Mikulov possessing great Chateau premises provided the necessary background for work of the artists and their presentation while the surrounding and the park of the Chateau offered generous opportunities for monumental sculptures. This is, at least, the objective justification why the Mikulov Workshops are typical and unique (probably with the exception of the International Symposium in Plasy) with their strictly multi-disciplinary approach, which has been applied from the very beginning.

Retrospective efforts show that three dozens of authors participated in the summer workshop sessions in Mikulov. During one of the first annual events, which formulated the profile of Mikulov sessions, it was spoken about the status of an artist predestined by history, return to the tradition of workshops and art work based on crafts. It surely has its own logic – time for continuous art activity without everyday existential worries has a positive effect both on the concentration and consistent handmade process of creation of the art piece, considering that there are virtually no limitations of the nature of the work (existing proofs can be found, for example, in the conceptual methods of work of D. Chatrný). In fact, the profile of individual annual events is formed by rules ensuring certain continuity – advisory committee and curator of the current annual event of the "Workshop" appoint the curator of the upcoming event with the right to call on the authors with similar choice. In this sense, the words of poet J. Gruša rightly say that it is correct to "compose some sessions as art pieces – look for the right ratio of time and place and find the right names of people, who shall meet to make the things move ahead". However, there is a certain danger of one-sided views, which the organizers have successfully faced, in particular in the last events, with their efforts to ensure a certain programme shift to an increased variety of art and genre approaches and a bigger generation span, too. The position of the curator was held by Nikos Armutidis in 1994, Stefan Milkov in 1995, Jaroslav Róna in 1996, Čestmír Suška in 1997, Petr Jareš in 1998, Martina Riedlbauchová in 1999 and Mikulov artist Libor Lípá in 2000. This list of names shows that mainly the repeated preference of the members of the Hard-headed group has had the dominant impact on the profile of the Mikulov Symposia (besides the above named, the Mikulov Workshops also enjoyed the participation of M. Gabriel, F. Skála, S. Diviš and Z. Lhotský). As far as the exhibition is concerned, Petr Jareš was lucky in his selection of the authors. Thanks to him, high-quality painting works of S. Diviš, A. Střížek, L. Teren from Bratislava and others find their significant place in the exhibition. A pleasant refreshment of the genre structure of the collection can be found in the "harvest" from 1998 (after the nomination of Jindřich Štreit in 1994 and 1996) – photographs by Tono Stano. Martina Riedlbauchová deserves her reward for extending the authors' view by inviting other sculptors, who brought a bigger material variety (granite of P. Opočenský stands out greatly among mainly wooden objects), and trying to balance the uneven ratio between the Prague and non-Prague artists by inviting D. Chatrný from Brno and J. Sobotka. She also partially expressed her concept by selecting M. Mainer and M. Titlová, at least with respect to their relations to FAVU in Brno.

This annual event will surely enter the history of the Mikulov Art Symposia with its biggest international representation. The geographic location of Mikulov naturally reckons with the Austrian (Ondřej Kouhout living in Vienna) and Slovak representations (Michaela Klimanová Trizuljaková from Bratislava). The hallmark of the star participation in 2000 was ensured by the personality of Milan Kunc, who lives in Cologne (the town of Mikulov probably has the first Czech public collection with the representation of an art work of this world-famous author of the Czech origin). Tomáš Čísařovský, Zdeněk Halla, Libor Lípá and Tereza Piřšová Brichtová also participated in the last annual event.

The Chateau installation enabled the realization of more intimate spatial pieces and, of course, mainly painting, graphical and photographic works. Large-sized sculptures are concentrated on the Eastern Terrace and in the Chateau park (the collection of sculptures of S. Milkov has no competition as far as the number of pieces is concerned) and some others form a decorative part of some local architectonic objects. The exhibition "Harvest 1994–2000" has not been based on the chronological key. The nature of the Chateau interior and the composition of premises with their typical great variety rather predestined the effort to form individual collections according to specific unifying art criteria. This concept was most successfully imprinted on the installation of the photographic set, which is completed with paintings of a narrative nature. The ideally compact and richly structured complex is formed by the authors working with objectivity (A. Střížek, L. Teren, J. Sobotka, J. Róna, T. Čísařovský, L. Lípá and M. Kunc) and the set of generally reductive authors' approaches (D. Chatrný, M. Mainer, M. Titlová and Z. Halla).

With regards to the nature of the Symposia, the exhibition may never have a definite shape. Its nature should lie in gradual changes as the best pieces remain and mature after each "harvest" to extend its archives.

Kallopí Chamonikola
director of Moravian Gallery in Brno

Tomáš Císařovský
malíř

narozen: 2. 1. 1962
studia: SUPŠ, AVU Praha
adresa: Marie Cibulkové 9, 140 00 Praha 4
telefon: 02 / 42 72 63, 31 22 301

Zdeněk Halla
grafik, malíř

narozen: 1. 3. 1962
studia: SUPŠ Brno
adresa: Tučkova 12, 602 00 Brno
telefon: 05 / 41 24 49 81

Milan Kunc
malíř

narozen: 27. 11. 1944
studia: AVU Praha, AVU Düsseldorf
adresa: IM Klapperhof 1,
D - 50670 Kolín nad Rýnem
telefon: 0049 / 221 / 13 90 867

Libor Lípa
malíř

narozen: 12. 9. 1963
studia: SUPŠ Brno
adresa: Růžová 24, 692 01 Mikulov
telefon: 0625 / 51 17 32

Michaela Klimanová Trizuljaková
textilní výtvarnice

narozena: 7. 6. 1951
studia: soukromá u prof. Alexandra Trizuljaka
adresa: Na Kalvárii 13, 811 04 Bratislava
telefon: 00421 / 7 / 54 77 63 59

Ondřej Kohout
malíř

narozen: 20. 5. 1953
studia: DAMU Praha
adresa: Ungargasse 27/1/23, A-1030 Wien
telefon: 0043 / 1 / 71 35 718

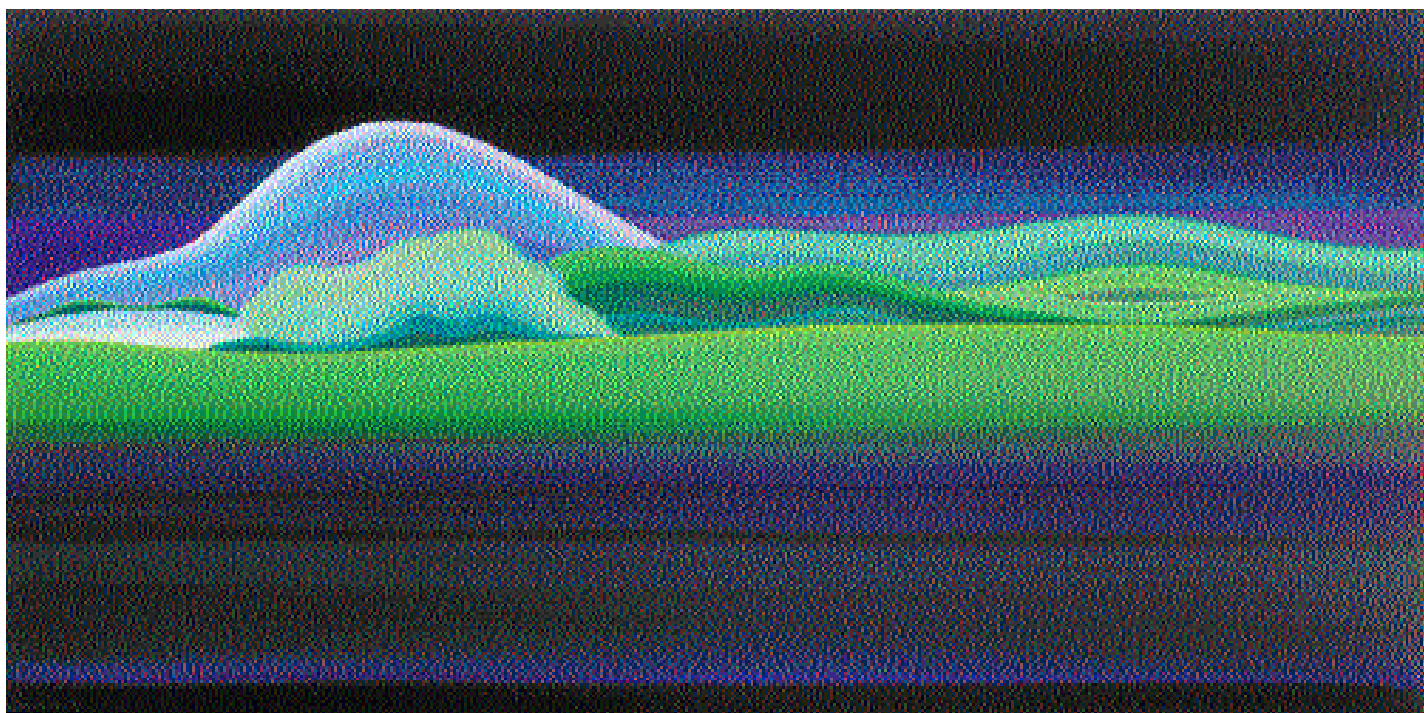
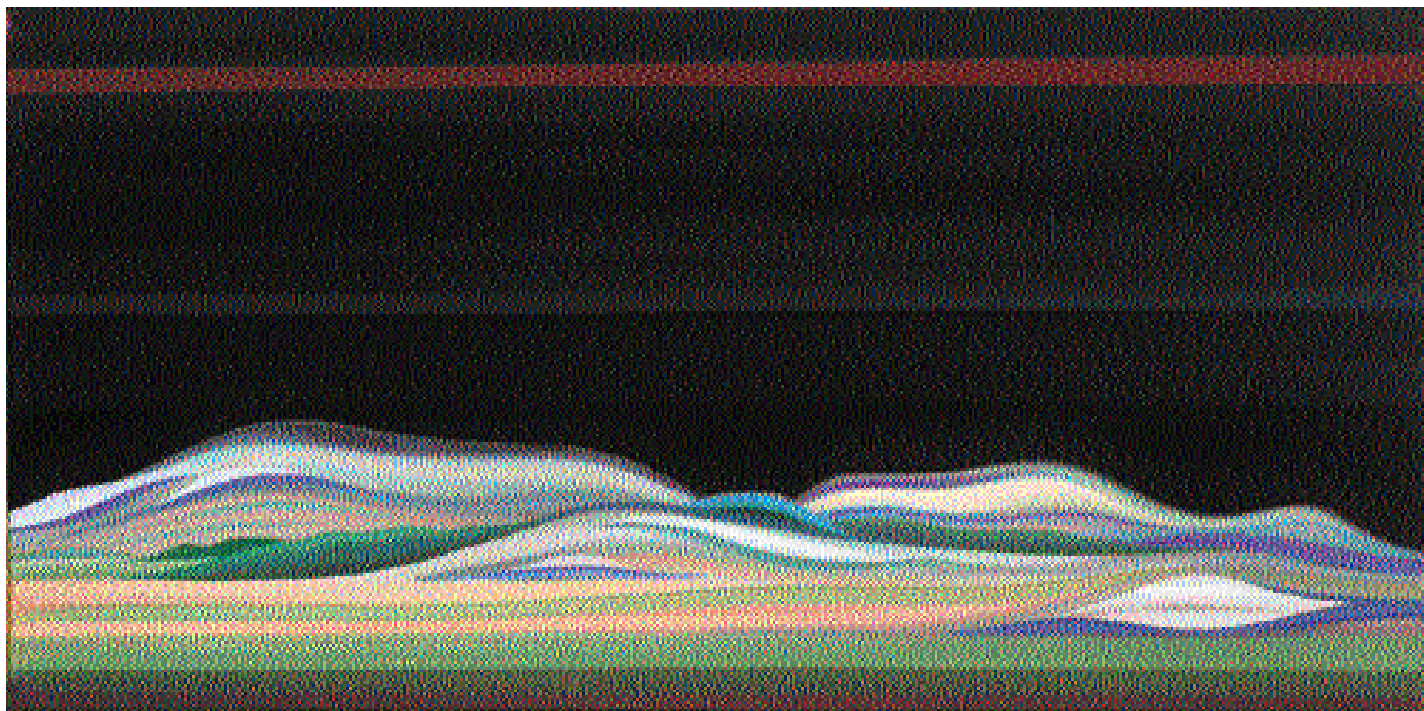
Tereza Píršcová Brichtová
studentka 3. roč. VŠUP Praha

narozena: 12. 5. 1978
studia: SŠUR Brno,
adresa: Husova 6, 692 01 Mikulov
telefon: 0625 / 51 06 34

Tomáš Císařovský

Pálava / Pálava Hills
olej na plátně / oil on canvas
51 x 110 cm

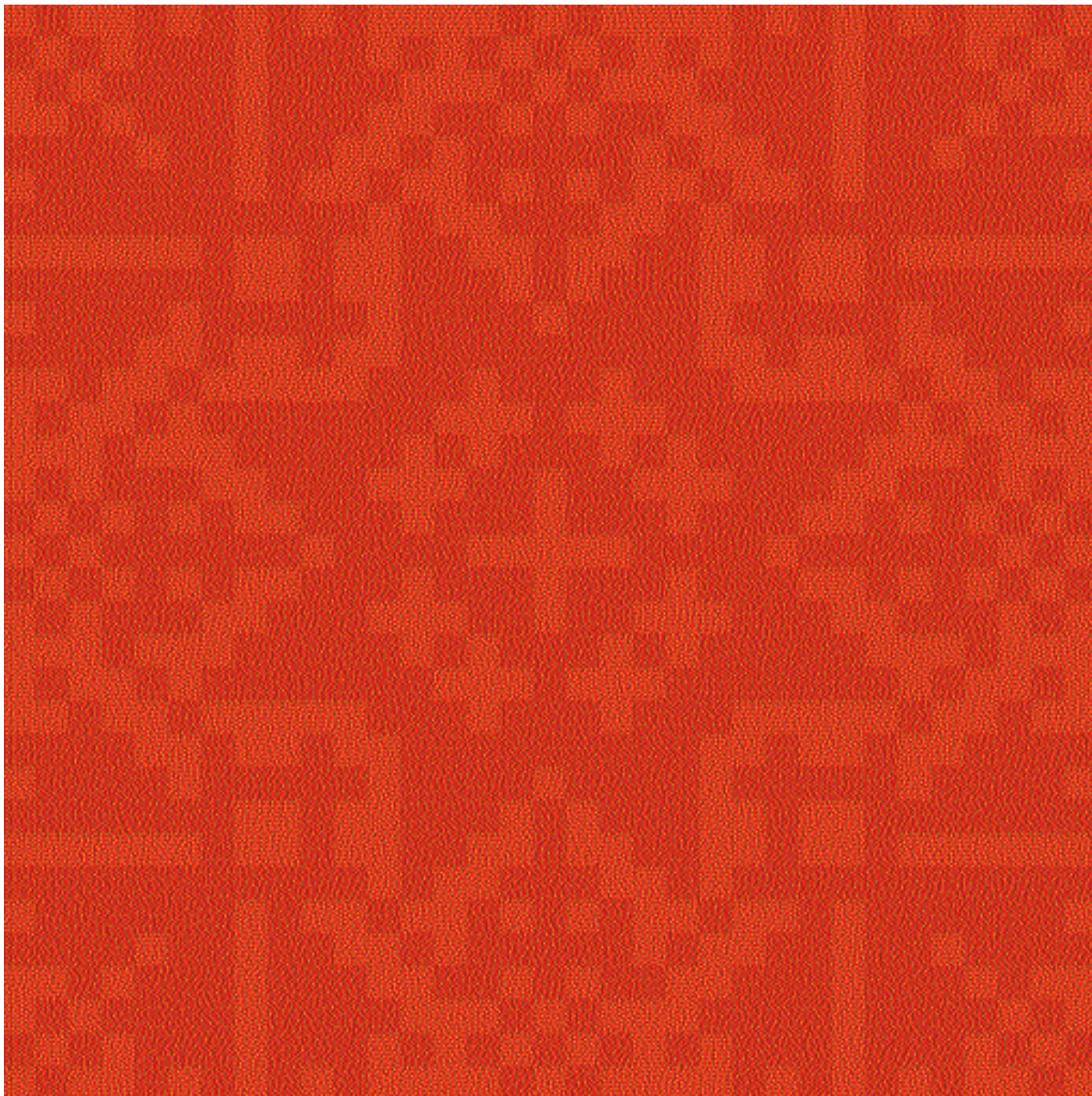
Dívčí hrady / Girls' castles
olej na plátně / oil on canvas
51 x 110 cm

Zdeněk Halla

Z cyklu Vyšivačky I. / From cycle Embroiderers I.

akryl na plátně / acryl on canvas

150 x 150 cm

Milan Kunc

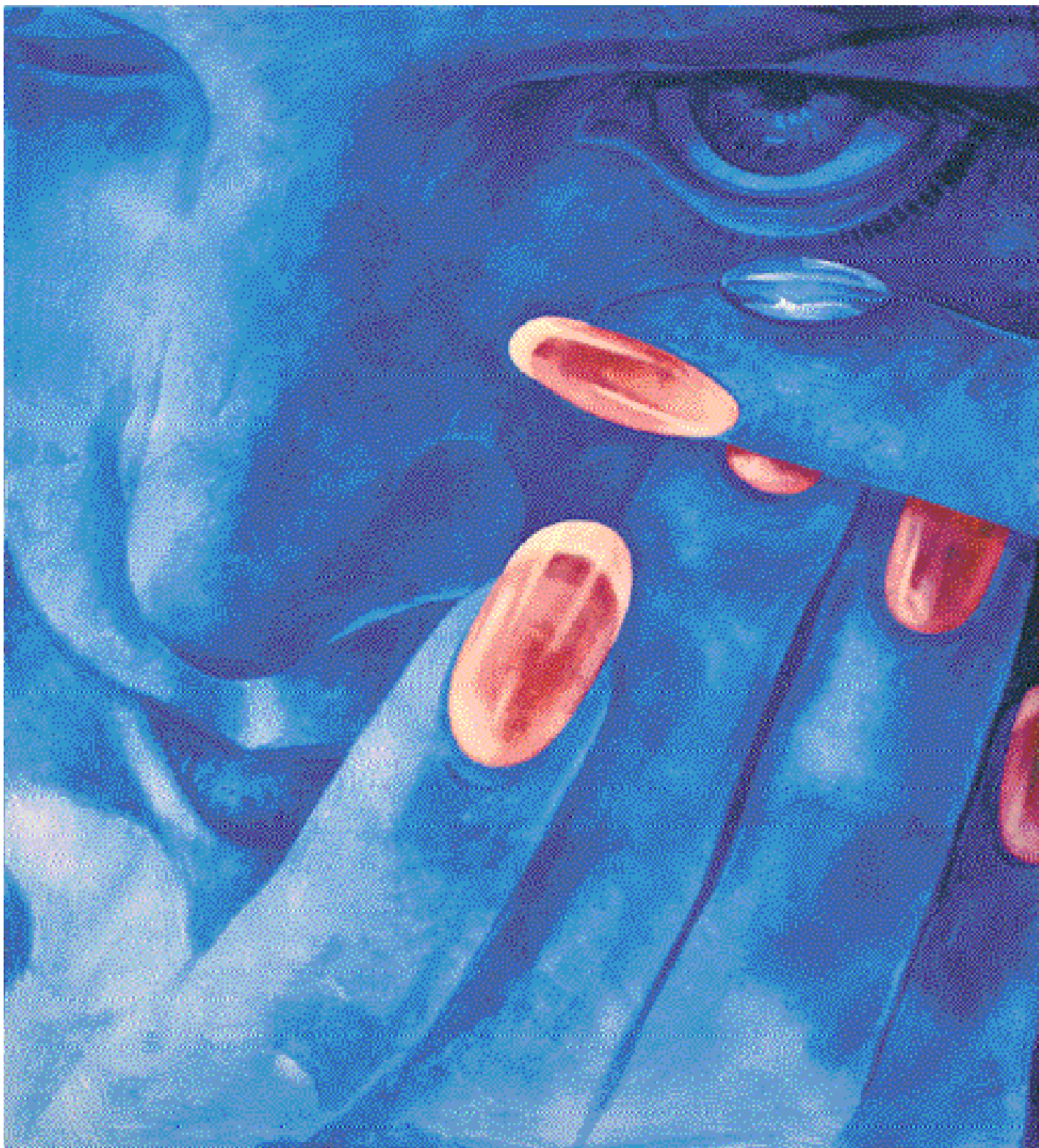
Presto

akryl a plátkové zlato na plátně / acryl and flake gold on canvas
100 x 140 cm

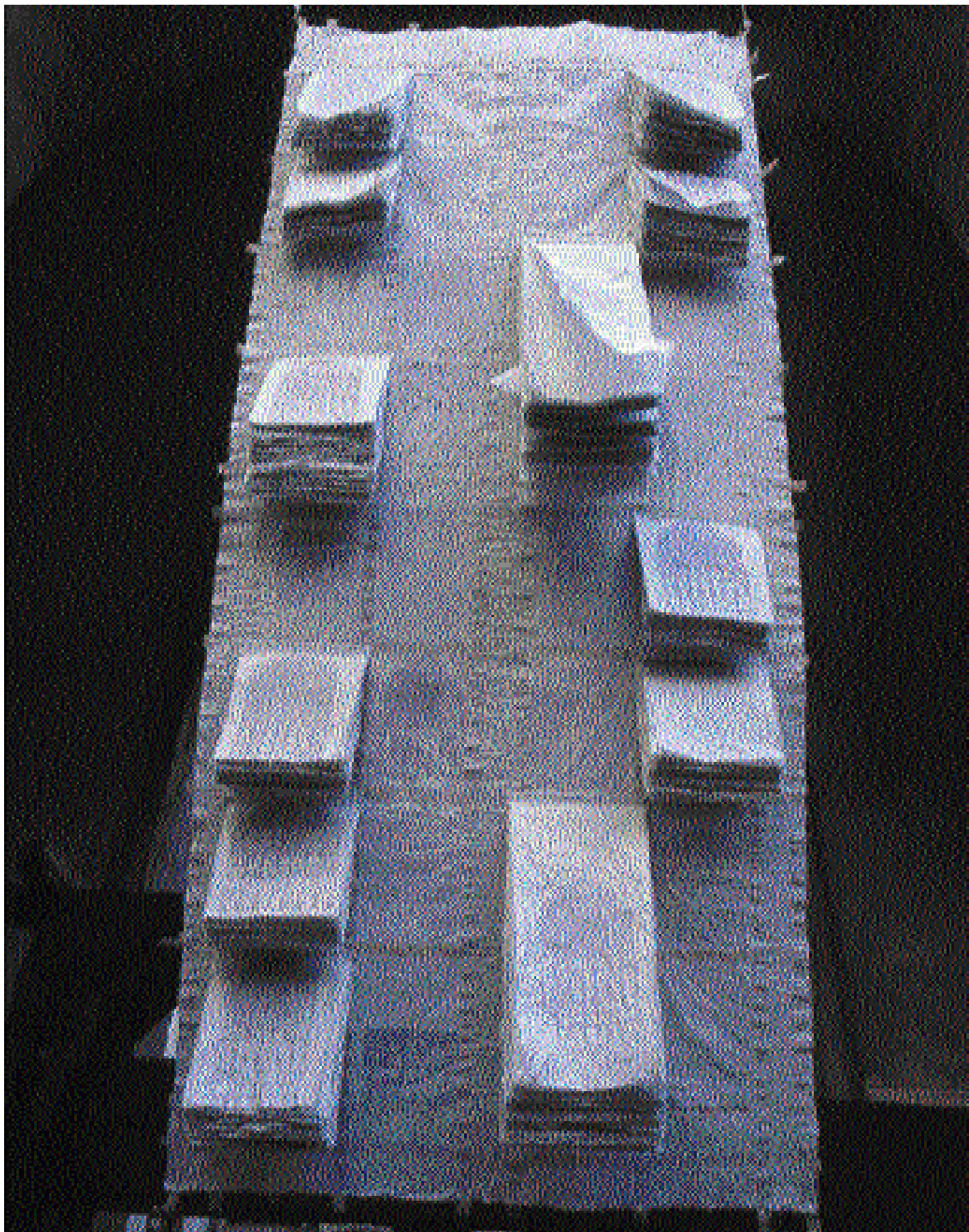
Libor Lípá

Růžové nehty / Pink nails
akryl na plátně / acryl on canvas
160 x 145 cm

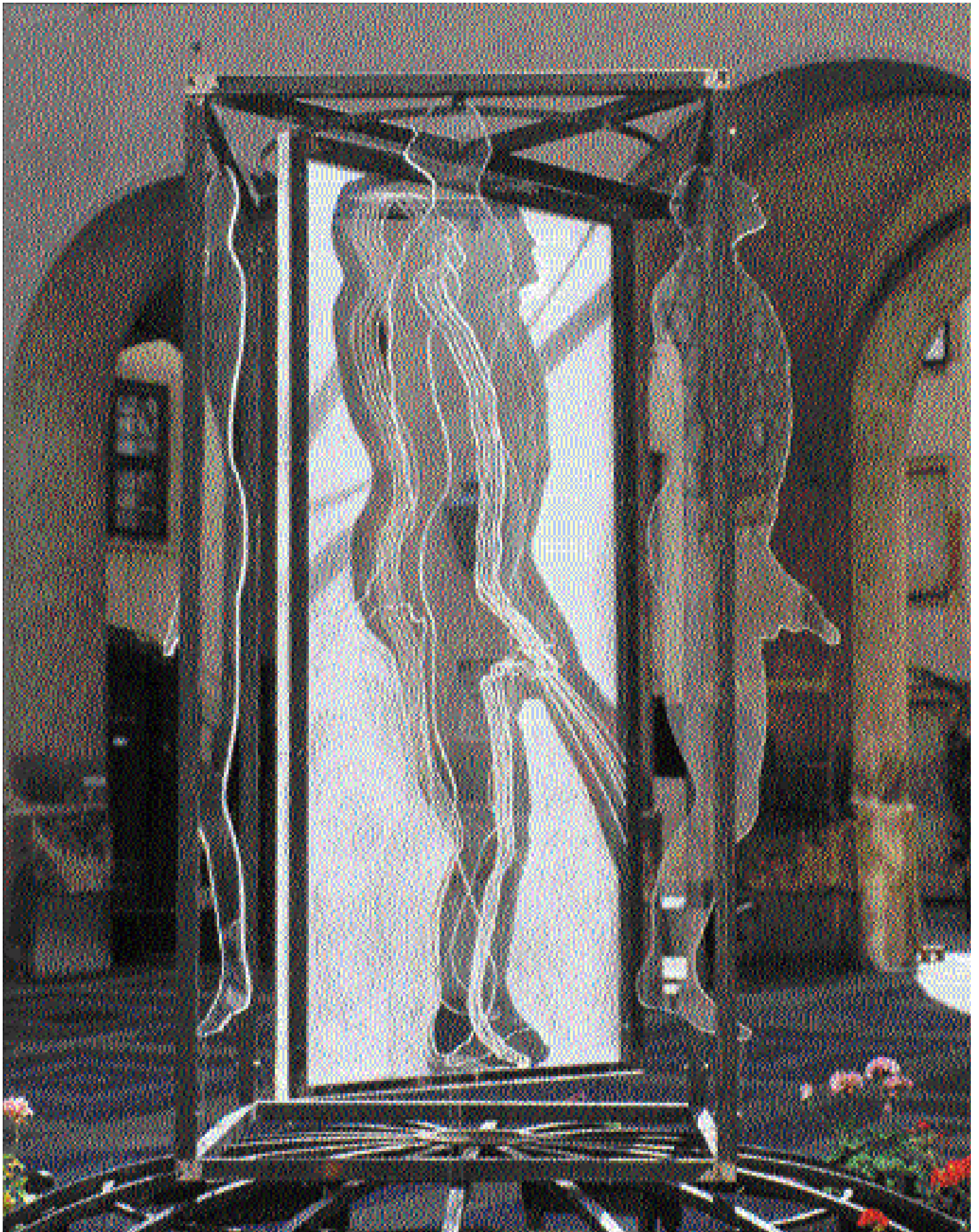
Michaela Klimanová Trizuljaková

Okna, část triptychu / Windows, part of triptych
papír, textil / paper, textile
300 x 150 cm

Ondřej Kohout

Pět vyslovených mužů a čtyři nevyslovení / Five expressed and four implied men
plexi, kov / plexiglass, metal
110 x 110 x 210 cm

Tereza Pirščová Brichtová

Sladký kopeček / Sweet hill

vitráž, sklo, bonbóny / window-pane, glass, sweets
100 x 100 cm

Tomáš Císařovský
Sváta
olej na plátně / oil on canvas
30 x 25 cm

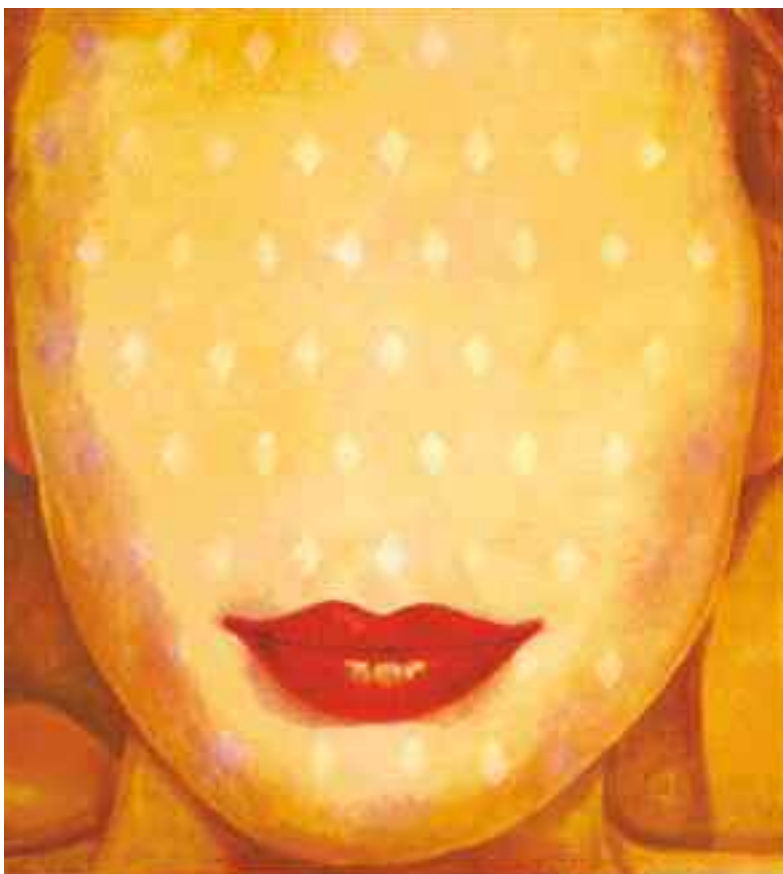
Tomáš Císařovský
Filip
olej na plátně / oil on canvas
30 x 25 cm

Zdeněk Halla
Z cyklu Vyšivačky II. / From cycle Embroiderers II.
akryl na plátně / acryl on canvas
150 x 150 cm

Zdeněk Halla
Z cyklu Vyšivačky III. / From cycle Embroiderers III.
akryl na plátně / acryl on canvas
150 x 150 cm

Libor Lípa
 Červené rty / Red lips
akryl na plátně / acryl on canvas
 160 x 145 cm

Michaela Klimanová Trizuljaková
 Okna, části triptychu / Windows, parts of triptych
papír, textil / paper, textile
 300 x 150 cm

Jen několik hodin před oficiálním zahájením "dílny" '00 proběhla v Malé výstavní síni mikulovského zámku vernisáž výstavy studentů VŠUP v Praze.

Garant MVS a kurátor letošního ročníku Libor Lída vítá návštěvníky zahájení MVS.

Zde má slovo ředitelka Moravské galerie v Brně Kaliopi Chamonikola, která je zároveň kurátorkou výstavy stálé expozice MVS „Sklizeň 1994-2000“.

Hosté zahájení se sešli na východní terase mikulovského zámku.

Po prvních kapkách letní sprchy se všichni vměstnali pod klenby arkád.

V rytmu swingu pokračovalo setkání až do setmění.

V Novém Jorku mají čtvrť, které říkají Malá Itálie. Můžete tam posedět pod chladným atlantickým nebem, dát si pizzu, kapučino a běžet dál stínem mrakodrapů. Na Moravě máme kus krajiny, která si nežadá s římskou campagnou říznutou toskánskými svahy. Musíte pobýt, dát si víno nebo meruňkovici, chodit pod zámek a dívat se přes majestát hrobky k tanečnímu kopečku. Kolem se prožene Pluto, zvíří horký vzduch a třeba uvidíte to, co už k vidění moc není a co jste ještě neviděli.

Tomáš Císařovský

Již od prvního ročníku jsem mikulovské "dílny" pozoroval se zájmem z jakési střední vzdálenosti. Vždy jsem jim držel palce a každý rok sledoval vznik nových „přirůstků“. Jsem velmi rád, že jsem mohl letos prožít měsíc v Mikulově „naživo“ – v zámku i podzámčí. Děkuji.

Zdeněk Halla

Pět mužů se jednoznačně vyslovilo k otázce přijímání tekutin. Když si uvědomili, že by se neměli vyslovovat tak veřejně, snažili se uniknout zraku veřejnosti vlastním zprůhledněním. To jim, ale i mně, bylo málo, takže jsem doufal, že je vyříznutím z této překerní situace dostanu. Moc to nepomohlo a navíc se z nich stali muži čekající na své vyslovení. Tak už to v životě chodí.

Ondřej Kohout

Mám rád:

dveře, které vržou, sucho, když se teplo nebo horko spojuje s ledovým chladem. Bublající automaty na kávu a ústřední topení, které v noci zpívá a probouzí nás ze spaní. Ječivé brzdění aut, zvonící kostelní zvony a rezavé kliky dveří, popraskanou omítku na zdech, pavučiny létající ve větru.

Mám rád šelest v keřích a lampy, které se v noci v parku rozsvěčují a zhasínají, psy, kteří se ženou temnotou o závod, plameny hořící v noci, nehody na křižovatkách, které zastavují dopravu, plivanec na betonovém chodníku.

Mám rád značkové stoly rozšlapané od slonů, netopýry v měsíčním světle, májové kočky posedlé láskou, zpívající slavíky na dvoře dermatologické kliniky, mínus 15 stupňů Celsia s tichými břizami v závoji jinovatky. Venkovské lesácké chaty s vycpanými zvířaty a hodinami s kukačkou na zdi.

Rád nesnídám, ale dám si kapku červeného vína do prázdného žaludku a pak jdu ven. Mám rád supermarket nacené teenagery a důchodci, prázdnou tramvaj přepadenou třídou školáků, fronty lidí čekajících před zlatnictvím, byty s výhledem na hřbitov, graffiti na čerstvě renovovaných starých budovách. Plakáty Salvadora Dalího na zdech garsonek sekretářek.

Mám rád umělkyně, které malují chronicky sladké ženy, keramické invalidní vozíky, abstraktní umělce, kteří se také pouští do konceptuální tvorby, ale potom se z nich raději stanou učitelé.

Mám rád moderní svět, který je unaven bezpočtem úspěšných inovací. Protože co může udělat umění nebo umělec ve světě, který si plete obal a obsah?

Mám rád každodenní absurditu, která se stává tak všední, že je již opět normální.

Mám rád vytváření mistrovských děl, výtvorů, které zavrhuje veškerá pravidla současné estetiky. Nové budoucí umění musí být tak krásné, že budete rvát či plakat!

Milan Kunc

ÚVAHA O TEORII RELATIVITY ČASU, EGOISMU A SEBE SAMA

(Takřka otevřený dopis)

Budeme-li uvažovat, že čas existuje, pokud existuje hmota, a člověk jej dokáže vnímat, vnímá a v neposlední řadě taky měří, máme před sebou cestu uvažování. Hmota trpí rozkladem v průběhu plynutí času. Člověk na tomto základě funguje již miliony let naprosto stejně a na možnostech poznání svůj život prodlužuje a naopak. Takže, plynutím času člověk stárne – rozkládá se. Pokud tedy jedinec věnuje své práci určitý čas, dejme tomu uměleckému dílu, dává logicky sám sebe. Čím více času, tím větší kus sebe sama. Čím větší díl sebe ponechá dílu, tím více může chápat jeho zastavený čas, pokud opravdu vychází nebo čerpá z přírody. Malíř či sochař, který právě dokončil práci, kontinuálně pokračuje v procesu stárnutí či rozkladu díky plynutí času. Ale dílo,

myslím tím obsah a formu príkladne obrazu, se časove zastavuje. Ale existuje preci umeni, které sic vzniká v reálném čase, přesto dokáže být nejen současné, ale i staré a na druhou stranu nadčasové. Vlastně předběhne čas. A divák, než-li k němu ve svém reálném čase najde určité pochopení či vztah, zestárne. Dokážeme tedy uměním vracet, sledovat nebo urychlovat čas? Pokud jde o rozum, tak určitě. Mám ten pocit, že umělec tvořící v obklopení přírody, a chce-li z ní opravdu vycházet, nezrychluje vlastní čas díla relativně natolik, dává-li mu mnohem více sebe a vytváří-li syntézu toho období, tedy času, který věci věnoval. Samo dílo má pak reálnější čas i podobu, anebo je v jakémsi lidském předstihu. Zato zdá se ten, kdo není v jakékoli podobě spjat s přírodou, že vytváří pak dílo méně odevzdané a zrychlené natolik, že sám tvůrce musí leckdy pak věnovat následně mnoho času a tedy i sám sebe tomu, aby své dílo pochopil. V mnoha případech jde pouze o brání reálného času jiným, než-li dát možnost divákovi se v možné nadčasovosti myšlenkově vyvíjet. Proto se někdy tudíž hovoří o takzvané ztrátě času. Výtvar egoismu - ten do sebe povětšinou vstřebává nežli dává, i když mu leckdy jedinec-tvůrce věnuje mnoho svého reálného času.

MVS má za sebou sedm let trvání. Pro mne osm let organizační, duševní a z části umělecké práce. Doufám, že věci mají již svůj řád, alespoň ten fundamentální. Je potřeba mnohé ještě změnit a upravit. Budu pobíhát a pokud bude moje rada potřebná, neotočím se zády. Kant tvrdil, že čas a prostor mají stejnou podstatu a vzhled. Ale čas ubíhá, já stárnu, a proto chci nyní dávat více své práci, kterou miluji. Mám totiž někdy pocit, že mi říká egoisto. Díky za vše.

Váš (bývalý) garant

Pozn. Po uplynutí asi dvou hodin od napsání tohoto textu přišla má choť ze zaměstnání ze školy s touto příhodou. Zadalá dětem za úkol vytvořit větu na slovo VĚČNOST. M. K., pátá tř. ZvŠ, napsala: „MÁM KLID VĚČNÉHO ČASU.“ Neuvěřitelné.

P. S. Když budete držet tento katalog MVS "dílňa" 2000 v rukou, již se bude psát rok 2001 a počátek prvního roku nového tisíciletí. Berte tedy tento katalog i jako přání dalšího dobrého života od všech z Mikulova.

Libor Líba, kurátor MVS "dílňa" '00
v Mikulově dne 19. 10. 2000

Mikulov na Moravě je pro mňa miesto, kam chodím veľmi rada už veľa veľa rokov... Keď myslím na Mikulov, pociťujem vždy akési rozrušenie a mám potrebu používať silné slová ako: „Ja tak veľmi milujem toto miesto...“ Tohoročné stretnutie s Mikulovom a ľuďmi v ňom prebiehalo pre mňa ako zvyčajne. Nadšenie od prvej chvíle po príchode pretrváva vo mne až do poslednej chvíle.

Zahájenie sympozia v záhradách a arkádach Mikulovského zámku...

Vnímam zvláštny magický pocit miest, po ktorých kráčam... So zvláštnym vnútorným rozochvením vnímam priateľské a ústretové prijatie ľuďmi, s ktorými budem teraz na pár týždňov spolupracovať, s mojimi dávnymi aj novými priateľmi.

Môj život v Mikulove sa počas výtvarnej "dielne" odohrával v trojuholníku medzi ateliérom na zámku, našim skromným bývaním v „dome umelcov“ a mojim provizórne improvizovaným grafickým štúdiom v RAP-e. Všetky tri

body tohoto trojuholníku sú situované na rôznych častiach hradného kopca, a tak som sa mala šancu každú chvíľu kochať pôvabom historických striech, veží, brán, Kozieho hrádku, Mikulovského hradu, synagógy, mikulovských uličiek...

To všetko lemované oranžovým kotoneastrom, ktorý už v tomto horúcom lete pomaly ohlasuje, že jeseň chystá svoj príchod...

Nádherne vyhladky, ktoré sa menia každým krokom. Úsvity a západy slnka, hradné brány, dlažba v daždi, rose, za ranného svetla, alebo v romantickom

osvetlení lúčmi...

Okrem toho, že Mikulov na Moravě je nádherné miesto na zemešli, je plný ľuďmi... Priateľské stretnutia s mojimi starými aj novými známymi. Ochota a ústretovosť, priateľská atmosféra a pohoda... Posedenia na zámku a vo všetkých možných mikulovských krčmičkách...

Nakoniec, nedá sa to opísať slovami... A tak som sa pokúsila nejakým spôsobom dostať do mojej práce... Bolo to jednoduché...

Počta miestam, po ktorých som kráčala...

Počta ľuďom, ktorí na kratší alebo dlhší čas vstúpili do môjho života a zanechali v ňom svoju stopu...

Počta ľuďom, s ktorými som tie nádherné letné dni prežívala...

Počta ľuďom, bez pomoci ktorých by nebolo sympóziu a nakoniec ani táto moja práca...

Čas v Mikulove ubehol rýchlo, rýchlejšie akoby som si želala...

Častokrát ma napadlo známe Faustovské pranie: „Postoj chvíľa, si taká krásna“.

Všetko končí, aj nádherné chvíle v Mikulove...

Posledný večerný koncert na zámku, posledné prípravy, vernisáž prác...

A odchod je taký ťažký... Ešte posledné posedenie s kolegami výtvarníkmi v jednej z množstva pôvabných mikulovských záhradných krčmičiek...

Ešte na nejaký čas odložiť moment odchodu...

Pobudnúť ešte krátku chvíľku...

Teraz už som doma, hodená späť do reality a víru života a nemám ani čas napísať tento text do katalógu...

V náročných chvíľach môjho života, ktorých je viac než dosť, spomienka na čas v Mikulove funguje ako taká malá, tajná zásoba energie a pohody.

Je tu táto spomienka a...

...túžba vrátiť sa...

Michaela Klimanová Trizuljaková

Milý Libore!

Mikulov je cestička, po ktorej sa krásne jede! A nebo! Mikulov je pro mne místo, kolem kterého se všechno točí. A nebo! U Rohatého se točí, u Simona se kolčí, tak jako se kolčilo na Sv. Kopečku (Tanzberg), kolem kterého se točí Mikulov, který se točí k zámku, na kterém se taky léta kolčilo, a konečně se díky pár lidem (DÍKY) kolčí zase. A když už je všemu najednou konec, točí se vám hlava.

Děkuji Libore.

Tereza Piršcová Brichtová

PŘI PRÁCI

Se sympoziem je od začátku spojeno jméno společnosti RAP, spol. s r. o. a jejího spolumajitele Vítězslava Vrbky.

Produkční Jitka Kapičáková při odpolední poradě s technickou asistentkou Terezou Pirščovou Brichtovou.

Tereza Pirščová Brichtová a Michaela Klimanová Trizuljaková společně sdílí ateliér.

Ondřej Kohout a jeho pomocníci připravují instalaci "Pěti mužů".
A již je hotovo.

Půvabná přítelkyně a pomocnice Milana Kunce Olga byla svému příteli nejen inspirací, ale předvedla mimo rámec sympozia i vlastní tvorbu.

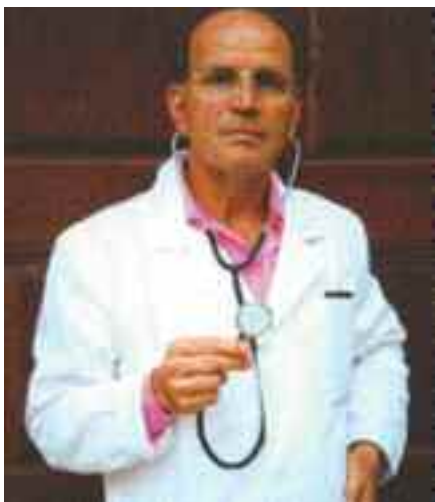
Zavěšení "Vyšivaček" Z. Hally nebyla snadná věc.

Nezbytným pomocníkem organizátorů MVS je Ivo Láník (uprostřed).

V předvečer vernisáže, po karnevalovém odpoledni, se výborně tančilo v zámeckém parku. Snímek zachycuje vystoupení skupiny Divoký srdce.

KARNEVAL – 25. 8. 2000

Z tradičního karnevalu vybíráme tři zajímavé modely: M. Kunc, T. Císařovský a T. Pirščová Brichtová?

VERNISÁŽ MVS – 26. 8. 2000

Přátelé výtvarného umění pod „Okny“ Michaely Klimanové Trizuljakové čekají na okamžik zahájení vernisáže.

Nádvoří zámku se v den vernisáže proměnilo na velkolepou výstavní síň.

Účastníky MVS zpovídal novinář MF Dnes Luboš Mareček.

Pohled z ptačí perspektivy...

Starosta Stanislav Mach se loučí s účastníky "dílny" '00.

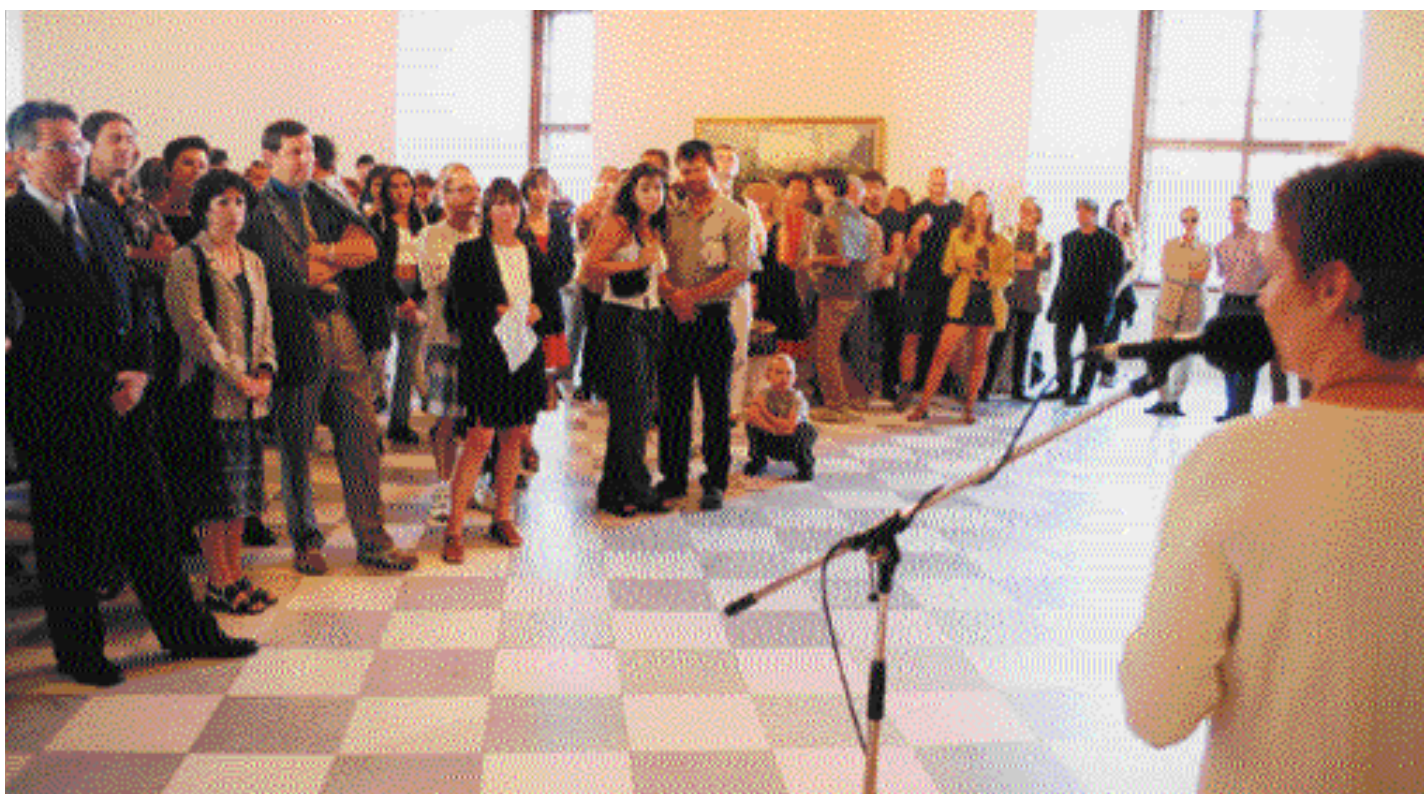
Zlatým hřebem vernisáže bylo jedinečné vystoupení Dr. Vernisace.

OTEVŘENÍ STÁLÉ EXPOZICE MVS – 26. 8. 2000

Tolik očekávaný okamžik. Ředitelka RM paní Dobromila Brichtová a pan starosta Stanislav Mach otvírají stálou expozici MVS.

Zástupkyně produkční společnosti RAP, spol. s r. o. Marcela Effenbergerová zdraví první návštěvníky stálé expozice.

Nepřehlédnutelná plastika Jiřího Sobotky je objektem zájmu dětí i fotografů.

Na podlaze plastiky Zdeňka Lhotského, v pozadí „Mikulovská archa“ Stanislava Divíše.

V průhledu vidíme plastiku Nikose Armutidise a obraz Martiny Riedlbauchové.

Plastika Dalibora Chatrného ve společnosti „Zatmění Slunce v Mikulově“ Margity Titlové.

V popředí obraz Jana Bačkovského „Hugo“.

...a někdy zase na shledanou...

S myšlenkou pořádání Mikulovských výtvarných symposií přichází někdy na začátku roku 1994 akademický sochař Nikos Armutidis. Setkává se s podporou tehdejšího starosty RNDr. Tomáše Zejdy a místostarosty Vojtěcha Příbramského.

Konání sedmého ročníku "dílny" schválilo zastupitelstvo města Mikulova v čele se starostou Ing. Stanislavem Machem.

Symposium se uskutečnilo ve dnech 22. 7.–26. 8. 2000 v prostorách mikulovského zámku za významné podpory pracovníků Regionálního muzea v Mikulově.

Zahajovací ceremoniál proběhl 22. 7. 2000 na východní terase mikulovského zámku. Slovem se zúčastnili: starosta města Mikulova Ing. Stanislav Mach, ředitelka Regionálního muzea v Mikulově paní Mgr. Dobromila Brichtová, ředitelka Moravské galerie v Brně paní PhDr. Kaliopi Chamonikola, kurátor a garant symposia Libor Lípá, se zdravící Přecitlivělých Vítězslav Vrbka a průvodním slovem Mgr. Dagmar Langarová, zástupkyně produkční společnosti RAP, spol. s r. o. K poslechu zahrála romská jazzová formace Rosen trio plus.

V týž den v Malé výstavní síni zámku proběhla vernisáž děl studentů VŠUP v Praze ateliéru konceptuální a multimediální tvorby profesorky Věry Matasové. Zahájil ji Libor Lípá.

26. 8. 2000 v předvečer vernisáže MVS "dílna" '00 se v parku mikulovského zámku představily hudební soubory Krásné nové stroje, U nás se svítí a Divoký srdce.

Vernisáž MVS "dílna" '00 se konala 26. 8. 2000 v 17.00 hod. na horním nádvoří a v Sale Terreně mikulovského zámku. Vystoupili: ředitel foyer divadla Bolká Polívky pan PhDr. Zdeněk Korčian (Dr. Vernisace), starosta města Mikulova pan Ing. Stanislav Mach, účastníci sedmého symposia, zástupci produkce pan Vítězslav Vrbka a paní Marcela Effenbergerová. Hudební doprovod patřil Swing music bandu Stanislava Reichmanna.

Ve stejný den v 18.00 hod. byla otevřena stálá expozice mikulovských výtvarných symposií "Sklizeň 1994–2000", nad níž převzal záštitu ministr kultury ČR Pavel Dostál. Expozici otevřeli: kurátorka stálé expozice MVS a ředitelka Moravské galerie v Brně paní PhDr. Kaliopi Chamonikola, zástupkyně Okresního úřadu Břeclav paní Ing. Jana Kramářová, ředitelka Regionálního muzea v Mikulově paní Mgr. Dobromila Brichtová a starosta města Mikulova Ing. Stanislav Mach.

Kurátorem pro "dílnu" '00 byl zvolen Libor Lípá, který byl dosud garantem mikulovských výtvarných setkání a jehož trpělivost a citlivý přístup k realitě umožnily víceméně hladký průběh všech symposií, za což mu patří náš dík.

Hlavní organizátor, město Mikulov, tímto děkuje všem, kteří se na zdárném průběhu sedmého ročníku podíleli. Osobně: firmě Avedon, Růženě Bezděkové, Petře Bujnové, souboru Divoký srdce, Ireně Foukalové, Janu Hajdovi, Jiřímu Hanzelovi, manželům Jitce a Stanislavu Holcovým, Jozefu Hrubošovi, společnosti Janáček – ART technologies, Ině Judasové, Danu Kamenárovi, trafice Kapičák, Adamu Kapičákoví, Zdeňku Korčianovi, firmě Kovo Prokeš, skupině Krásné nové stroje, Stanislavu Machovi, Petru Marcincákovi, Vlastimilu Mihalíkoví, Josefu Michnovi, Otovi Pajerovi, Tereze Pírškové Brichtové, majitelům a zaměstnancům společnosti RAP, spol. s r. o., vedení a všem zaměstnancům Regionálního muzea v Mikulově, skupině Rosen trio plus, Miroslavu Sáčkovi, Jaroslavu Smečkovi, Dagmar Sochůrkové, Ivaně Suché, vinárně U Hroznu, souboru U nás se svítí, Aleně Vargové, firmě Vinkplasty, spol. r. o., Vojenskému útvaru v Mikulově a všem ostatním, kteří byli jakkoli nezištně a ochotně nápomocni průběhu letošního ročníku MVS "dílna" '00.

In early 1994, academic sculptor Nikos Armutidis came up with the idea of organizing the Mikulov Art Symposia (MAS). He found the support of the then mayor RNDr. Tomáš Zejda and vice-mayor Vojtěch Příbramský.

The seventh annual "Workshop" was approved by the Mikulov Town Council headed by its mayor Ing. Stanislav Mach.

The Symposium took place on July 22 - August 26, 2000, in the premises of the Mikulov Chateau with significant aid of the staff of the Regional Museum in Mikulov.

The ceremonial opening took place on July 22, 2000, on the Eastern Terrace of the Mikulov Chateau. The speeches were presented by the Mikulov mayor Ing. Stanislav Mach, Mgr. Dobromila Brichtová - director of the Regional Museum in Mikulov, PhDr. Kaliopi Chamonikola - director of the Moravian Gallery in Brno, Libor Lípá - curator and guarantor of the Symposium, Vítězslav Vrbka with the salute of the Oversensitive and Mgr. Dagmar Langarová, representative of the production company RAP, spol. s r. o., with accompanying speech. Music was played by the Romany jazz formation Rosen trio plus.

On the same day, the private view of works of the School of Applied Arts in Prague (studio of concept and multimedia art of professor Věra Matasová) took place in the Small Exhibition Hall of the Chateau. It was opened by Libor Lípá.

On August 26, 2000, on the eve of the private view of MAS "Workshop" 2000, music groups Krásné nové stroje, U nás se svítí and Divoký srdce played in the park of the Mikulov Chateau.

The private view of MAS "Workshop" 2000 took place on August 26, 2000, at 17.00 o'clock on the Upper Courtyard and in Sala Terrena of the Mikulov Chateau. The following people participated in the programme: director of foyer of Bolek Polívka's Museum, PhDr. Zdeněk Korčian, Mikulov mayor Ing. Stanislav Mach, participants in the seventh Symposium, representatives of the production Mr. Vítězslav Vrbka and Ms. Marcela Effenbergerová. Swing music band of Stanislav Reichmann took care of music accompaniment.

On the same day, at 18.00 o'clock, the permanent exposition of the Mikulov Art Symposia "The Harvest 1994-2000" was opened under the auspices of the Minister of Culture of the Czech Republic, Mr. Pavel Dostál. The exposition was opened by curator of the permanent exposition MAS and director of the Moravian Gallery in Brno, PhDr. Kaliopi Chamonikola, representative of the District Office in Břeclav, Ing. Jana Kramářová, director of the Regional Museum in Mikulov, Mgr. Dobromila Brichtová, and Mikulov mayor, Ing. Stanislav Mach.

Libor Lípá was chosen to be the curator of the "Workshop" 2000. He had been the guarantor of the Mikulov art sessions and his patience and sensitive approach to reality enabled virtually smooth course of all Symposia. We are very thankful to him for that.

The chief organizer, the town of Mikulov, herewith thanks to all who contributed to the successful course of the seventh annual event. Especially we want to thank to the firm Avedon, Růžena Bezděková, Petra Bujnová, group Divoký srdce, Irena Foukalová, Jan Hajda, Jiří Hanzel, Jitka and Stanislav Holec, Jozef Hruboš, company Janáček – ART technologies, Ina Judasová, Dan Kamenár, tobaccoconist's Kapičák, Adam Kapičák, Zdeněk Korčian, firm Kovo Prokeš, group Krásné nové stroje, Stanislav Mach, Petr Marcincák, Vlastimil Mihalík, Josef Michna, Ota Pajer, Tereza Píršková Brichtová, all employees of the Regional Museum in Mikulov, group Rosen trio plus, Miroslav Sáček, Jaroslav Smečka, Dagmar Sochůrková, Ivana Suchá, wine bar U Hroznu, group U nás se svítí, Alena Vargová, firm Vinkplasty, spol. s r. o., Military Office in Mikulov and all other participants, who selflessly and willingly contributed to the course of this annual event of MAS "Workshop" 2000.

Hlavní pořadatelé • Chief organizers

Město Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem v Mikulově
The town of Mikulov in co-operation with the Regional Museum in Mikulov

Kurátor a garant • Curator and Guarantor
Libor Lípá

Produkce • Production
RAP, spol. s r. o., produkční Jitka Kapičáková Havlíková

Koncepce a redakce katalogu • Design and editors of the catalogue
Libor Lípá, Zdeněk Halla, Marcela Effenbergerová, Jitka Kapičáková Havlíková

Fotografie • Photographs
Reprodukce děl: Ota Pajer, reportáž a ostatní: Michaela Klímanová Trizuljaková,
Dan Kamenár, Milan Kunc, Filip Brichta, Ondřej Halla, Petr Havlík

Grafická úprava • Graphic design
Zdeněk Halla, Libor Lípá

Litografie a pre-press • Lithography and pre-press
Computer Press a. s., 635 00 Brno, Nám. 28. dubna 48, tel.: 05/4612 2111

Tisk • Press
Moraviapress, a.s., 690 00 Břeclav, U Póny 3061, tel.: 0627/30 51 11

Katalog vydal • The catalogue was published by
Městský úřad Mikulov v počtu 1000 ks
The Town Council of Mikulov in the edition of 1000 copies

Vydáno za podpory Ministerstva kultury České republiky
Published with the support of the Ministry of Culture of the Czech Republic